

Kalkamıyorum

— ŞimalGüney · 07 Şubat 2014

Kalkamıyorum
Bana kalkmayı değil,
Düşmemeyi öğretmedin giderken,
Ve şimdi her adım atışımda düşüyorum,
Elimden tutmadın ki,
Yüreğimden tutmadın ki sen benim,
Hergün sancılı hasret nöbetlerindeyim,
Sarı ıslak yağmurlar ömrümde,
Deminde demlendiğim geceler,
Sen bana düşmemeyi öğretmedin ki,
Her yanım yara bere içinde,
Kaniyorum sensizliğe,
Tarifi imkansız acılar vardır ya,
Tarif ederken dahi acıyorum,
Hayatın bir yerinde soluyorum işte,
Yavaş yavaş yokluğa birikiyorum,
Zehrini döktüğün bir yürek var ardında bıraktığın,
İri geceler var beni içine hapseden,
Düşmemeyi öğretmedin ki bana sen,
Yalnızlığı öğretmedin ki,
Sarı ıslak hüznler birikiyor gözyaşlarımda,
Zulasında birikmiş hasretler yüreğimin
Ve ben ne yapacağımı bilmiyorum.
Sarı ıslak bir sonbahardayım,
Bir başıma dolaşıyorum caddelerde,
Cebimde cılız,
Ürkek,
Tedirgin düşler,
Ne yemeinler bozdum biliyormusun,
Geceler büyürken sensiz içimde!
Kaç vuslat dağıldım paramparça!
Buza kesmiş bedenime kalın harflerle kazıdım seni,
Kaç kere kanadım!
Kaç cesed vurdu gecelerime!
Ve kaçınıcı kere düştüm!

Ve sevgilim,
Bana düşmemeyi öğretmedin sen,
Şimdi kalkamıyorum.
ŞimalGüney!! (HA)